

Вона вертається...

Віктор Неборак

Вона вертається.

Двигтять хмари. Димлять біржі. Гарчать звірі. Держави валяться,
Мерці входять в її чрево. Живі — в смерть.

Вона вбирається

у стрій світу — краса юна в старій вірі.

Часи запалено.

Вода — у вирах. Суціль у ранах земна твердь.

Повзуть черви. Сичать змії. Тремтять люди.
Летять бурі. Гудуть дзвони. Ревуть ріки.
Киплять води. Ростуть землі. Встає сонце.
Святе світло плете вічне Життя Коло.

Свята Мати несе Дитя Боже.
Повзуть черви. Летять бурі. Киплять води.
Сичать змії. Гудуть дзвони. Ростуть землі.
Тремтять люди. Ревуть ріки. Встає сонце.

Святе світло плете вічне Життя Коло.
Повзуть черви. Гудуть дзвони. Ростуть землі.
Сичать, змії. Ревуть ріки. Встає сонце.
Тремтять люди. Летять бурі. Киплять води...

.....
.....
.....
.....

15-31 серпня 1998 р. Львів